

ЗАЯВИ, ІНТЕРВ'Ю

ЗАЯВА ЧЕРКАСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

У зв'язку із трансляцією на телеканалі СТБ програми про екстрасенсів та її публікацією на сайті телеканалу із заголовком, в якому йдеться про те, що, нібито, сюжет знято на прохання священника, заявляємо таке.

Ані керуючий Черкаською єпархією Української Православної Церкви Київського Патріархату митрополит Іоан, ані настоятель Свято-Покровської парафії села Вільшана протоієрей Олександр Барей, ані клірики Черкаської єпархії ні письмово, ні усно не

зверталися до редакції телеканалу СТБ та до екстрасенсів із проханням проводити будь-які розслідування.

На офіційному сайті телеканалу СТБ подана неправдива інформація!

За фактом взаємодії з екстрасенсами на протоієрея Олександра Барей накладено церковне покарання – звільнення з посади настоятеля Свято-Покровської парафії села Вільшана та заборона у священнослужінні.

Прес-служба Черкаської єпархії

ПАТРІАРХ ФІЛАРЕТ: «УПЦ МП НЕ МАЄ ПРАВА НАЗИВАТИСЯ УКРАЇНСЬКОЮ ЦЕРКВОЮ»

Про те, яке значення мав Всеправославний собор, що відбувся цього року на Криті, як втрата України послабить позиції Російської Церкви, чому пов'язані сепаратизм і Московський Патріархат і з якої причини УПЦ МП не має права називатися Українською Церквою в інтерв'ю ONLINE.UA розповів Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет.

– Ваша Святосте, яке значення матиме Всеpravославний собор, який відбувся цього року, для процесу створення єдиної помісної Православної Церкви в Україні?

– Всеправославний собор не розглядав питання автокефалії Української Православної Церкви. Хоча в кулуарах це питання обговорювалось у зв'язку з тим, що Верховна Рада направила Вселенському Патріарху Варфоломію I звернення надати томос – документ про автокефалію. Та питання українського православ'я на соборі не обговорювалися. І взагалі, гострі питання, які сьогодні хвилюють Православну Церкву, такі як автокефалія Української Церкви чи диптих (порядок православних автокефальних Церков), не обговорювалися.

Натомість обговорювалися питання, які не викликають суперечностей. Наприклад, питання про пости, питання другого одруження для священників. Це ж неможливо, всі це знають. Дещо гостріше питання – питання екуменізму, тобто відносин між християнами. Це питання в Церквах не завжди розуміється однаково. Одні вважають, що це зрада православ'я. Інші – що бажання досягти єдності Христової Церкви в істині. До такої істини ми всі хочемо дійти, але навряд чи до

цього ми колись дійдемо. Та, все одно, в екуменізмі є позитивна річ – кінець війни між католиками, православними і протестантами. Екуменізм має позитивне значення, але не всі цей погляд розділяють. Дехто акцентує увагу на тому, що це компроміс православ'я з іншослав'ям, але ніякого компромісу православ'я не робить.

За цими питаннями стоїть головне, яке турбує Константинополь та Москву. Хто перший? В 1948 році Сталін хотів, щоб у Москві зібрався Вселенський собор і проголосив Московський Патріархат першим, а Константинополь мав поступитись своєю першістю. Тоді цей собор не відбувся, бо Константинопольський та інші патріархи не прибули в Москву. Була тільки Всеpravославна нарада. Та ця боротьба за першість не припинилась і досі.

Пізніше, вже з ініціативи Вселенського Патріарха, почали готувати Всеpravославний собор. Готували його понад 50 років. Головне, що хотів досягти Вселенський Патріарх Варфоломій I, це те, що скликав собор саме він, і головував там теж він. Це мало найважливіше значення, бо означає, що Вселенський Патріарх – перший серед всіх патріархів. Не тільки по честі, а й має повноваження, які не мають інші. Всеpravославний собор може скликати тільки Вселенський Патріарх і там головувати. І це, з погляду Вселенського Патріарха, мало закінчити протистояння між Константинополем і Москвою. Москва і Константинополь погодилися скликати собор, але обговорювати питання, які не мають протиріч. Так мали показати єдність світового православ'я. Це було досягнуто на Всеpravос-

лавній нараді в швейцарському місті Шамбезі. Всі погодились.

Та згодом Москва зрозуміла, що на соборі буде затверджена першість Вселенського Патріарха. Тому, незважаючи на те, що Московський Патріарх погодився з усіма документами, які виносились на собор, документи були навіть затверджені Архієрейським собором РПЦ, потім, всупереч своєму собору, Москва відмовилась їхати.

Відмовились не самі, не першими. Почали відмовлятися Болгарська, Антіохійська (юрисдикція: Сирія, Ліван, Ірак, Кувейт, Бахрейн, ОАЕ, Оман. Кількість віруючих – від 750 тис. до 2 млн. – ONLINE.UA) та Грузинська Церкви. Москва була ініціатором, а почали залежні від Московського Патріархату. Потім, напередодні собору, Московський Патріарх заявив, що і він не поїде. Чому? Тому що інші не їдуть. Але ж це Москва їх підбурила не їхати, вони ж теж погоджувались на нарадах з проектами документів, а потім відмовились. Бачите, яке лукавство, яка несправедливість.

Москва думала, що Вселенський Патріарх відмовиться проводити собор, бо чотири Церкви відмовились їхати. Та Варфоломій I наполіг на своєму, скликав синод і вирішив, що собор не відміняється. Собор провели. Рішення, які були узгоджені, – прийняті. Значення вони великого не мають, але важливий сам факт скликання собору під головуванням Вселенського Патріарха. Москва не могла протестувати проти рішення, бо вона з ними погодилась, але заявила, що це не є рішення Всеpravославного собору, а тільки підготовка до майбутнього собору. Питання це знову залишилось ніби невирішеним, тому що Москва офіційно не підтверджує рішення Всеpravославного собору.

– Яке значення має для Москви контроль над українським православ'ям, чому вони так вчепилися за нас?

– Якщо Українська Церква – складова частина Московського Патріархату, то вони – найбільша Церква в православ'ї за кількістю віруючих. Це дозволяє претендувати на першість. Якщо Українська Церква відокремлюється від Московського Патріархату, стає автокефальною Церквою, то стає великою Церквою, майже такою, як Російська. Тоді РПЦ втрачає підґрунтя претендувати на першість у православ'ї. Тому Москва так бореться за Українську Церкву, щоб мати підґрунтя претендувати на перше місце. Це чисто церковна політика, а є й державні інтереси.

– Які?

– Якщо Українська Церква буде складовою частиною Московського Патріархату, то Москва через Церкву впливатиме на політику і суспільне життя України. І тому утримати Українську Церкву в орбіті МП зацікавлені і Російська Церква, і Російська держава.

Чому почалась війна? Москва сподівалась, що є підґрунтя в Україні, населення і Церква, які тяжіють до Росії, до Москви. Путін думав, що він підкорить спочатку Крим, потім Донбас, Одесу, Південь України і Харків. Так захопить всю Україну. Але він не враховував, що є Київський Патріархат та інші патріотичні Церкви, які не хочуть бути залежними від Москви. Боротьба продовжується.

– Ми говоримо Російська Церква, вони тут називають Українська Православна Церква (МП). Наскільки це адекватна назва?

– Це омана українського суспільства. Тому що УПЦ МП називається «українською», не будучи українською. Богослужіння – не українською, проповіді – не українською, історія викладається в дусі російської ідеології, що є «єдиний народ», немає українського народу, а є єдиний «русский мир». Не маючи нічого українського, ця Церква називається українською. Тому зараз у Верховній Раді постало питання, що Церква, яка має свій центр в країні агресора, не має права називатись українською. Вона має право на існування в Україні, але не називатись українською, вони – Російська Церква в Україні.

Питання це актуальне, і воно буде найближчим часом вирішене.

– Священникам Московського Патріархату іноді закидають допомогу російсько-сепаратистським військам на Донбасі. Як гадаєте, це поодинокі випадки чи системна робота РПЦ?

– Це відповідає ідеології цієї Церкви. Вона залежна від Московського Патріархату, предстоятель УПЦ МП є постійним членом їхнього синоду. Незважаючи на статус незалежної і самостійної в Україні, все таки патріархом цієї Церкви є Московський патріарх. На Донбасі й у Криму переважна більшість парафій належить Московській Патріархії. Вони виховали паству в дусі єдності з Російською Церквою. Тому вони й Київський Патріархат називали розкольниками, а ті, хто підпорядковується Московському Патріархату, ті (на їхню думку, – ONLINE.UA) – в єдності. В такому дусі вони виховували свою паству. Тому на цьому ґрунті й виник сепаратизм. Сепаратизм не виник на Галичині, на Волині, в Центральній Україні.

А чому? Тому що тут Київський Патріархат, який виховує паству в душі любові до Батьківщини, до нашої мови і традицій. А там Церква виховувала в душі єдності з Москвою.

Український народ побачив, що Москва тягне в неволю. Піднявся патріотичний рух, який зараз не здолати. Сьогодні українська армія сильна, Москва силою зброї Україну не захопить. Бо дух перемагає, а не зброя. Тому вони всередині України нас намагаються розсварити між собою.

– Про сварки. Чому в Московській Патріархії в Україні такі конфлікти як, наприклад, між олігархом Вадимом Новинським і митрополитом Олександром Драбинком?

– Новинський – це людина, яка тримає УПЦ МП під контролем у сфері фінансів. Він – головний меценат УПЦ МП. Він виконує завдання Москви. А їх завдання – зберегти Московський Патріархат недоторканим, щоб він залишався в підпорядкуванні Московського патріарха. Це завдання Новинського. Він через свої фінанси впливає. Та в Московському Патріархаті є духовенство і єпископи, які хочуть побудувати в Україні єдину помісну Православну Церкву. Цей конфлікт виник через те, що одні за незалежну Церкву від Москви, а другі хочуть зберегти єдність з Москвою. Це одне зі свідчень зв'язку Московського Патріархату із сепаратистами.

– Наскільки довгим буде шлях України до єдиної помісної Православної Церкви?

– У тому, що вона буде, – в цьому ніхто не повинен мати сумніву. Ми не знаємо, коли, але процес йде в цьому напрямку. Ця гібрид-

на війна допомагає створенню єдиної помісної Православної Церкви.

– Як?

– Люди бачать, що Московський Патріархат не захищає українські інтереси. Московський Патріархат молиться за мир і єдність, але за єдність з Москвою і мир в складі російського впливу. За це молиться Московський Патріархат, а народ хоче мати свою незалежну державу. Тому бачать, що керівництво цієї Церкви веде не туди. Зараз іде процес виходу з Московського Патріархату і переходу в Київський Патріархат. Переходять тисячі і десятки тисяч. Це проходить безболісно. В Києві перестають ходити в московські храми, а ходять в храми Київського Патріархату.

Так у містах, а от в селах виникають конфлікти. І йде боротьба не між Київським і Московським Патріархатами, а між віруючими Московського Патріархату, які хочуть перейти, і тими, які не хочуть. Боротьба йде за те, кому повинен належати храм. Московська пропаганда подає це як захоплення храмів з боку Київського Патріархату. Київський Патріархат храми не захоплює. Ми хочемо мати єдину помісну Православну Церкву, а для цього не треба ворогувати, бо ворогам об'єднатись в одне ціле тяжко. Ми хочемо зберегти нормальні відносини між духовенством, щоб було легше об'єднатись. Храми нам не потрібні, самі побудуємо, нам потрібні віруючі, які становитимуть єдину помісну Православну Церкву.

Олександр Куриленко

ЦЕРКОВНІ НОВИНИ

Офіційні зустрічі

Рада церков Житомирщини зустрілася з головою ОДА

29 листопада 2016 року голова Житомирської облдержадміністрації Ігор Гундич та заступник голови ОДА Ярослав Лагута зустрілися із представниками обласної міжцерковної ради християнських Церков.

Вперше засідання ради пройшло за участю керівництва області.

Від Української Православної Церкви Київського Патріархату виступив секретар епархії архимандрит Ієремія, який зауважив, що співпраця держави і Церкви має глибоке історичне коріння, наша Церква є стабілізу-

вальною силою у суспільстві, вона всіляко намагається підтримати його єдність, зробити все можливе для захисту.

Прес-служба Житомирської епархії

Патріарх Філарет взяв участь у засіданні Національного форуму «Трансформація України»

1 грудня 2016 року Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет взяв участь в засіданні Національного форуму «Трансформація України», що відбувся в конгрес-центрі «Українській дім». У форумі також взяли участь глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав